

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT. Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET
 hová a lap szerkesztői részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket a kiadóhivatal veszi föl

Csak egy kis tévedés volt!

Pécs, 1896. március 30.

Hazánknak egy ezredéven át szenvedett viszontagságait, a sok katasztrófát, a melyek nemzetünket nem egyszer a végpusztulás örvényének szélére juttatták, méltóképen fejezi be az a nemzeti szerencsétlenség, hogy az ezerév megünnepelekor Bánffy báró áll az ország élén, a kinél az államférfiui belátást erőszak és parasztfurfang, a nemzeti ideálokért való lelkesedést hatalomvágy s idegen érdekek dédelgetése helyettesíti.

Ennek a furfangnak egy ravasz példáját produkálta szellemdus miniszterelnökünk az elmúlt héten a millenárius törvényjavaslatot előkészítő értekezlet tagjainak összehívása körül.

Az ezredév megünnepelelének egyik legkimagaslóbb pontjával van ugyanis tervezve a törvényhozásnak együttes diszülése, a melyen az ezredéves évforduló örök emlékeztül törvénybe iktatva lesz. Hogy ez a törvényhozási aktus a nemzet hagyományainak és méltóságának megfelelően történhessék, nem csak teljes egyértelműség, de minden részlet gondos előkészítése is megkiváratik, miért is a milleniumi bizottság kilences albizottsága felkérte Bánffyt, hogy az országgyűlési diszülés és azt megelőző közjogi aktusok megbeszélése végett értekezletet tartson s arra az összes

országgyűlési pártok elnökeit is hívja meg, mit Bánffy meg is ígért.

Ennek az ígéretnek a teljesítésénél azonban egy kis hiba esett, mert Bánffy meghívta az összes pártelnököket — egyiknek kivételével, s ez az egy véletlenül Kossuth Ferenc, a függetlenségi és 48-as párt különvált árnyalatának elnöke volt.

Ez a megalázó mellőztetés természetesen a legnagyobb visszatetszést szülte az egész közjogi ellenzéken s már-már az a veszély fenyegetett, hogy már az előkészületi stádiumban disszonancia vegyül bele a törvényhozás millenárius akciójába.

Bánffy erre kijelentette, hogy Kossuth meghívása csak tévedésből maradt el s ezt az állítólagos tévedését a legtapintatosabb módon (?) azzal a kijelentéssel reparálta meg a felháborodott függetlenségi képviselők előtt, hogy a fejéte miatt csak nem vághatja le, hanem mondják meg Kossuthnak, hogy ő is megvan hívva.

Bármily csekély véleménynyel legyünk is Bánffy képességei felől, azt még sem tehetjük fel róla, hogy ne lenne tájékozva az országgyűlési pártok viszonyai felől s ne tudja azt a sajnos körülményt, hogy a függetlenségi és 48-as párt két pártkörre van oszolva s hogy mindegyik pártnak meg van a maga elnöke.

Ezt a tudatlanságot Bánffyról annál nehezebb feltételezni, mert hisz a közjogi

ellenzék táborában beállott szűrés jórészt a kormány műve s abból Bánffy-kormány huzza a legnagyobb szűrés: a mikor tehát az összes pártok meghívásáról van szó, a kilépett függetlenségi mellőztését tévedésnek minősíteni képtelenség; az a kijelentése pedig a miniszterelnöknek, hogy Kossuth Ferencről egészen megfeledezett: a legnagyobb sértés ez utóbbira nézve.

A legnaivabb politikus előtt is kétségtelen, hogy a meghívóknál Bánffy nemcsak hogy meg nem feledezett Kossuthról, hanem először is ő rá gondolt s ismeretes furfangjával két kézzel ragadta meg az alkalmat oly újabb érdemek szerzésére, a melyekért Bécsben kegyes vállveregetés lesz a jutalma.

Jól tudja Bánffy, hogy Magyarország miniszterelnöki székét csupán csak annak köszönheti, mert a nagy nemzeti gyász napjaiban volt benne annyi Herosztrateszi vakmerőség, hogy a Kossuth temetésén résztvevő képviselőház éléről meg mert szökni s a nemzet legszentebb érzelmeit lábbal tiporva, Bécsben nagy büszkén verdeste mellét, hogy ő az egyedüli, a ki a Magyarországon járványos „Kossuth-kultusz” nyaválájában nem szenved.

Mi sem természetesebb tehát, mint hogy most, a mikor a hozzá meghívandó pártelnökök sorában találkozott a Kossuth névvel, megrezzent s megrémült a gondo-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Baba-asszony.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Céltalanul bolyongtam az utcákon, mint olyan, ki négy hosszú esztendő után szakadt ismét ebbe a kis városba, s most nem tudja, hogy először is hova menjen, kit keressen föl a sok jó régi ismerős közül.

Egyszerre csak egy ezüstcsengésű hang üti meg fülemet:

— Nini, a Béia!

Akaratlanul is körülnéztem, mert engem is Bélának kereszteltek.

Tibor Ilka állt előttem, ez a kis filigrán teremtes, a kis „baba”, az én régi játszótársam, az én vezérlő csillagom, mert hisz ő vezérelt munkámban, ő érette fáradtam, küzdöttem.

Alig tudtam meglepetésemben szóhoz jutni, s valami ostoba bókot elhadarni.

A kis baba kisegített zavaromból, mert egyszerre százféle kérdést is intézett hozzám:

— Hát maga hogy került ide? Mikor jött? Meddig marad? Mily rég nem láttam! Pedig mennyit voltunk együtt, mennyit játszottunk? És maga, midőn itt hagyott ben-

nünket, hogy megígérte, hogy sokszor meg fog látogatni. És felénk se nézett. No de ilyenek a férfiak. Hamar elfeledik, a mit ígérnek. Nem haragszom érte. De azt nem bocsátom meg, hogy még az esküvőmre sem jött el.

De most rajtam állt a sor. Meglepetve, zavart arccal álltam meg s néztem ezt a kis bohó jószágot, ki ily vidáman adja tudtomra, hogy ő asszony. Csak nagy nehezen tudtam megkockáztatni e kérdést:

— Maga, Ilka, asszony?!

A kis baba-asszony vidám kacagással felelt. Oly jóízűen nevetett, hogy még én is segitettem neki, pedig úgy éreztem, mintha valami láthatatlan kéz szorítaná össze szívemet.

— Asszony vagyok, pedig már öt hónapja. Hát mi van ezen csodákozni való? Miért bámul úgy rám. Tán nem illem be asszonynak?

És ekkor összehuzta azokat az eperajkakát és oly komolyan, méltósággal nézett rám, hogy már attól kezdtem félni, hogy komolyan megharagszik. Siettem kibékíteni.

— Bocsánat, asszonyom, de őszintén szólva, alig akartam elhinni szavait. Midőn megpillantottam, azt hittem, hogy az én régi játszótársam áll előttem, a vig, bohó kis Tibor Ilka. S egyszerre csak azt kell halla-

nom, hogy ez a bohó kis lány már asszony, valóságos asszony.

Ujra kacagott s azután vidáman így szólt hozzám:

— Jöjjön velem. Majd megmutatom új lakásomat. Hadd lássa, hogy valóságos asszony vagyok, gondos, takaros háziasszony. Majd megmutogatom szobáimat, kertemet, mindent. Aztán majd itéljen, milyen asszony vagyok.

Kiváncsian követtem ezt a kis teremest, ki oly boldogan csacsog. Azt már tudtam, hogy asszony, de hogy ki a férje, azt még távolról sem sejtettem.

Kiváncsiságom csakhamar ki lőn elégitve. Egy kis rácsos kapu előtt álltunk meg.

— No látja, itt az én új otthonom.

En hol az asszonyt, hol meg a kaput néztem.

— Hisz itt lakott az én Zoltán barátom, az a Herkules, ki valamennyiünket le . . .

Többet nem mertem mondani, mert a kis asszony egyszerre nagyon komolyan nézett rám.

— Most is az lakik itt. Az ön Zoltán barátja, az a Herkules, az én — férjem. — De jöjjön be. Férjem ugyan nincs itthon, de azért szivesen látom, hisz régi barátok vagyunk.

lattól is, hogy Bécsben Kossuth-cimborasággal fogják vádolni.

Kihagyta tehát Kossuth Ferencet a meghívandók sorából, azzal az agyafurt okoskodással, hogy ha a mellőztetést nem veszi észre senki, hát jól van, de ha észreveszik s ezért lármát csapnak, annál jobb, legalább meghallják ezt a lármát Bécsben is s megszilárdul a rebellis sóvinizmus áldozata iránt való bizalom.

Mert kisebb gondja is nagyobb annál ennek a providenciális államférfiúnak, mint hogy valódi hivatásához képes nyílt őszinteséggel munkálkodjék a nemzet és a király közti félreértések elhárításán, hogy meggyőzni iparkodjék a koronát arról, mikép a magyar nemzet szívében a korona felkent viselője iránt való feltétlen hódolat és őszinte ragaszkodás a legszebb harmóniába olvadt a Magyarország ujjászületésének herosza iránt érzett kegyelettel, s hogy a magyar nemzetnek az a magas, jellemtörvényszerűség, a melyet Bécsben megvetőleg „Kossuth-kultusz” néven csufolnak, elválaszthatatlanul van egybeforva a király iránt érzett tántorithatlan lojalitással és hűséggel.

Persze ehhez önzetlen hazafiság és magasabb államférfiúi felfogás lenne szükséges, mint a milyennel Bánffy rendelkezik. Mert érzi azt jól Bánffy, hogy az ő hatalmának napja csakhamar leáldoznék, ha a korona tisztán látná a valóságot, hogy nincs az országban párt, nincs számbavehető politikus, a ki a dinasztianak az ország érdekeivel egybeforrt javát, dicsőségét, nimbuszát előmozdítani és megszilárdítani ne akarná.

A szabadelvűpárt monopoliuma a hatalom birtokára csak addig van biztosítva, a míg az uralkodót sikerül megtartaniok abban a tévhitben, hogy a közjogi ellenzék a birodalom felforgatására irányuló forradalmi politikát űz s hogy ennek a forradalmi politikának az uralkodó házra nézve végzetes érvényesülését egyedül csak a szabadelvűpárt képes megakadályozni.

Mintegy öntudatlanul követtem ezt a kis daemont.

A mint így előttem ment, akaratlanul is valami irigység szállta meg szívemet. Ez a szép kis baba, ez az aranyos kis teremtes most azé a Herkulesé. Egy finom, törékeny porcellánbaba egy kamasz kezében.

Tibor Ilka, a fiatal asszony végig vezetett a szobákon. Folyton csevegett, mindenről mondott valamit, de én nem értettem, nem tudtam, mit beszél. Csak néztem, hallgattam.

Végre egy barátságos kis szalonban leültünk. Oda ült mellém a pamlagra. Egész közel hozzám, úgy, hogy szinte éreztem forró leheletét s a hajából kiáradó illat félig elkábított.

A mint így mellettem ült s reám szegte azokat a szép fényes szemeket, mintegy álmadozva, öntudattal intéztem hozzá e kérdést:

— Mondja Ilka, boldog-e ön, szereti férjét? Az a vidám, bohó kis „baba asszony” e kérdésre egyszerre komoly lett, s lassan, vontatva beszélt:

— Miért kérde? Hát nem látja, hogy boldog vagyok. Férjem derék ember, szeret s minden óhajomat kielégíti. Hisz emlékezhetik rá, hányszor mondtam én magának, midőn ott ültünk a kertben, nálunk, hogy milyen boldog lennék, ha nekem is oly szép ruháim lennének, mint Darvay Margitnak,

A kormányának és pártjának tehát az ezredéves évforduló csak akkor lesz igazán örömmünnepe, ha attól a közjogi ellenzékét Bánffy-féle „apró tévedésekkel” sikerülnie fog elriasztani, mert csak így lehet azt a tátongó örvényt, a melyet az uralkodó és a függetlenségi párt közt mesterségesen ástak, még jobban kiszélesíteni s örökre lehetetlenné tenni, hogy a király és a nemzet igazán megértsék egymást.

* A választók figyelmébe. A választási törvény rendelkezése értelmében választói jogot nem gyakorolhat az, a ki a választási névjegyzék összeállításakor a megelőző évi adónak tényleges befizetését, azon év április hó 15-ig nem teljesítette. E törvény értelmében tehát kötelea minden adózó polgár az elmúlt évi azaz 1895. évi adóját, folyó évi azaz 1896. évi április hó 15-ig befizetni, mert az ezen határidő után összeállítandó választói névjegyzékbe — ha bár különben választási joggal birna is, — neve bele nem kerülhet, minek folytán választói jogát elveszti. Jövő évben azaz 1897-ben ejtetik meg az országgyűlési képviselő választás, a mely választásnak alapjául a folyó évben, azaz 1896. évben április 15-ike után összeállítandó választók névjegyzéke képezi az alapját olyképen, hogy aki ezen névjegyzékben felvéve nincs, az választói jogot nem gyakorolhat és így nem vehet részt az országházba küldendő követ megválasztásánál. Legszebb jogunk ez, melyet gyakorolni kötelesség. De hogy ez akarat nyilvánulásának útját ne állja a fent említett törvény, azon figyelmeztetéssel fordulunk t. polgártársainkhoz, hogy igyekezzenek az 1895. évben kivetett és még netán hátralékban levő a még az 1895. évre járó adójukat, mielőbb kifizetni; de minden esetre f. évi április hó 15-ike előtt, hogy így a f. évben összeállítandó választók névjegyzékébe nevük felvéssék és az 1897. évben megejtendő országgyűlési képviselőválasztásnál szavazatukat hitük és elvük szerint gyakorolhassák.

ha én is oly fogaton járhatnék, mint ő. Most ez mind megvan. S hozzá még egy gondos, szerető ferj. Mi hiányzik még?

Mig ezeket mondta, oly különös fényben ragyogott az a fekete szempár s a fiatal asszony oly idegesen tépdeste a kezében levő illatos thea-rózsát.

— Emlékszem, Ilka, mindenre emlékszem. Hisz oly boldog percek voltak azok. De ön — úgy látszik — nem emlékszik mindenre. Nem emlékszik arra, hányszor mondta, hogy mily boldog lenne, ha valaki önt szeretné, s kegyed is viszont szeretné, s azután övé lenne s élnének mint egy gondtalan gerlepár. Azután emlékszik e arra, midőn én oda borultam lábai elé s kértem, könyörögtem, hogy szeressen engem, ki önt annyira szeretem. És emlékszik e arra, hogy mit mondott akkor . . . ?

A „babaasszony” remegett. Merőn nézett rám s haik, suttogó hangon rebegte:

— Hallgasson, Béla. Én asszony vagyok. Férjem szeret. Ne kinozzon. Miért emliti azokat a régi elmúlt percek, azokat a bohókás beszédeket. Hisz oly régen volt már . . .

De én már nem tudtam hallgatni. Erőt vett rajtam a régi szenvedély.

— Régen volt? Igaz, négy hosszú esztendő mult el azóta. De tudja mit tettem én ezalatt az idő alatt? Fáradtam, izzadtam,

* Az osztrák kvóta-nuncium. Mint jelentettük, az osztrák kvóta-bizottság ajánlata az, hogy ezentul Magyarország a közös költségekhez 42 százalékkal, Ausztria pedig 58 százalékkal járuljon. Az ajánlat bővebb indokolása a következőket tartalmazza: A bizottság a kvóta kiszámítására új rendszert alkalmazott. Ha a két állam által fizetendő összegeket a népesség számának arányában állapítanók meg, a mit az osztrákok szivesek a természetes kvótának nevezni, Ausztriára 57.5 százalék, Magyarországra 42.5 százalék esnék. A bizottság azonban a kiszámításnál kettős alaplól indult ki. Egyrészt a népesség számát, másrészt az országok adófizetését vették számításba és így jutottak arra az eredményre, hogy a kvóta aránya 42:58 legyen. Ilyen felosztásnál hajlandók lemondani a 2 százalékos praecipuumról, a melyet ez idő szerint Magyarország fizet, és a melylyel együtt hazánk összes járuléka a közös ügyekhez 31.4 százalék. E szerint az osztrákok azt követelik, hogy Magyarország 10.6 százalékkal többet fizessen, mint eddig és mivel a közös budget tételei a száz millió forint körül mozognak, ezentul mintegy tizenegy millió forinttal fizetnénk évenként többet, mint eddig. Az osztrák nuncium avval akar ennek fejében vigasztalni bennünket, hogy a fogyasztási adóknál megszüntetnék az eddigi igazságtalan kiszámítási módot, a minek folytán Magyarország néhány millió forintot kapna évenként a közös pénz tárból. Más szóval a tizenegy millió forint több kiadásért avval akarnának kárpótolni, hogy visszaadják, a mi eddig is jogosan megillette a magyar fiakust. A bécsi „Neue Freie Presse” még azt is hozzáteszi ezekhez, hogy a bizottsággal nem lehet alkudni, negyvenkét percent a kiegyezés szabott ára. Az osztrák nuncium — ugymond magyarkedvelő bécsi kollégánk — kijelentette, hogy mit kíván őszintén az igazi közvélemény. Csak-hogy nem azon mulik ám, mit kíván őszintén az osztrák közvélemény.

küzdöttem, hogy megvalósítsam azt a szép álmot, melyet annyiszor végigálmodtam. Azt akartam, hogy mint kész ember lépjek ön elé s bátran mondhassam: Jöjj velem, légy enyém. Boldoggá teszek egész életedre. De hát ez már régen volt . . . s ön azóta mást gondolt s ön most már — asszony.

— Béla! Szánjon meg. Menjen, hagyjon itt. Vessen meg, csak ne kinozzon. Ezt nem tudom elviselni.

Én sem tudtam tovább uralkodni magamon. Oda borultam az asszony lábaihoz és csókokkal halmoztam el azokat a parányi fehér kezeket.

A fiatal asszony ekkor hirtelen föluggrott s éppen ekkor belépő férje karjaiba repült s zokogó, fuldokló hangon szólt:

— Szabadíts meg e toladokótól.

Fölálltam. Éreztem, hogy tennem kell valamit. Kifelé indultam. Zoltán megvetőleg nézett végig s csak annyit mondott:

— Szentelen, nyomorult.

Én meg csak azt a remegő, sápadt asszonyt láttam.

— Uram, a hibás én vagyok. Helyt állok érte.

* * *

Másnap szemben álltunk egymással. Először ő lőtt. Nem talált.

Én is már löni akartam csak ugy vak-

H i r e k.

Pécs, 1896. március hó 30.

Egy télikabát monológja.

— Zalogházi kép. —

Itt függök ismét a fogason, fáradtan, tikkadtan, mint akit alaposan elpáholtak.

Kifújhatom végre magamat. Pihenhetek, mától holnapig itthon, holnaptól kezdve tán valamelyik zálogház dohos zugában, ylangylangos, vagy zsiros, pecsétes ködmenek között, a melyekről erősen párolog a demokrácia illata.

Ott pihennék már ma is bepréselve, ha a zálogháztulaladonos kegyesebb irántam, mint gazdám gondolta.

Reggeltől estig kuncorogtam a zálogház előszobájában, egy vén szurtosképu hordár karján, várva, hogy mikor kerül rám a sor. Sokan voltunk, temérdeken ilyen várakozó állásban. Eközben a vén hordár hol a jobb, hol a balkarjára dobált, végre kétrét hajtva legyűrt egy lócára s hogy el ne tűnjek, rám helyezkedett egész testével, hogy ropogott belé minden csontom és bordám.

Késő este, mikor már a kassza elébe kerültem, mikor már ott álltam nyári pihenőm küszöbén, a zálogházas becsapta az orrom előtt a rácsos ajtót s mit sem adva előkelő mivoltomra, ifjuságomra, azt kiáltotta ki: majd holnap.

A gazdám, a hálátlan, a kit annyiszor öleltem melengő két karommal, annyiszor óvtam a megfagyás ellen az isten hidegétől, túrva szelet, zimankót — majd keresztül szurt a két szemével, mikor a hordár hazahozott, s átadott neki, úgy vágott a diván karjához, hogy ha nem posztó lett vón az apám, aligha maradok életben.

Jól van, hálátlan gazdám! Adja isten, hogy holnap ne lássuk viszont egymást, hanem tudd meg, hogy nem fogsz örülni a bűnöm árának, örülhetez, hogy — ha bár hatvanöt forintig perel majd érettem a szabad — örülhetez, ha öt forintig megbecsül a zálogháztulaladonos becsmérő szeme.

M e n c s i k o f f.

Napirend 1896. március 31-én.

Naptár. kedd, márc. 31. — Róm. kath.: Amosz. — Prot.: Amosz. — Görög-kelet: (márc. 19.) Kriz. és Dár. — Zsidó: Nisan 17. — Nap két 5 óra 43 percekor — nyugszik 6 óra 22 percekor. — Hold két 8 óra 53 percekor este; nyugszik 1 óra 20 percekor délután.

tában, de egyszerre keserű düh szállt meg. Ez az ember elrabolta boldogságomat...

Célba vettem, a lövés eldőrdült s ellenfelem egy egy jajkiáltással összerogyott. Sebe nem volt halálos. — — —

Egész nap bódultan jártam, keltem.

Valami úgy üzött, hajtott, hogy nézom meg azt a kis „babaasszonyt.“

En meg csak mentem észnélkül, öntudatlanul, észre sem vettem, hogy Ilka lakásánál vagyok, melyet kerülnöm kellene. Nem tudtam elkerülni. Bementem, még egyszer akartam látni ezt a kis filigrán asszonyt.

Zoltán ott feküdt a hófehér párnákon sápadtan, lecsukott szemekkel. Mellette ült Ilka kisirt szemekkel.

Nem mertem hozzá közeledni, de észre vett Fölállt, oda lépett hozzám, s nyugodt, határozott hangon mondá:

— Távozzék s kérem, hogy többé ne mutassa magát. Ön engem nem jól ismert.

En megvetem önt, mert megölte azt, ki engem annyira szeretett. Mi meghaltunk egymásra nézve.

Bódultan támolyogtam ki a szobából s úgy rémlett előttem, mintha elfojtott zokogást hallanék.

Sietve távoztam. Elhagytam a várost megtört szívvel, és azzal a tudattal, hogy az a kis „babaasszony“ egy „nagy“ asszony.

Cs. S.

Időjárás: hőméréklet 4 Cels. fok meleg, légnymás 734. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint hideg, eső szeles idő várható.

— (A Jótékony Nőegylet közgyűlése.) A Jótékony Nőegylet tegnap (vasárnap) délután 3 órakor tartotta évi rendes közgyűlését az egylet helyiségében. A közgyűlésen — melyen Sávelel Kálmáné úrhölgy elnökölt — közepes számmal vettek részt az egyleti tagok s a közgyűlés tárgyait szép sorjában intézték el. A választmány jelentését s a pénztári kimutatást a múlt évről tudomásul vevén s azok felülvizsgálatára bizottságot küldvén ki, minden vita nélkül elfogadta a közgyűlés a folyó évi költségvetési előirányzatot. Igen szép mozzanata volt a közgyűlésnek, mikor köszönetet szavastak első sorban a Krasznay Miklósné úrhölgy elnöklete alatt oly áldásosan működött népkonyha-bizottságnak; továbbá dr. Löwy Lipót orvosnak és Szigrist József egyleti óvónak, kik szintén lelkesen karolták fel az egylet érdekeit. Az egylet által fenntartott népkonyha múlt évi december 15-től folyó évi március 15-ig működött s naponta összesen 250 egyén, közöttük 70 iskolásgyermek részesült ingyen ételmezésben, kiknek összesen 22.755 adag leves és ugyanannyi főzelék, illetve husétel osztatott ki. A népkonyha összes bevétele volt pénzbeli adományokból 1514 frt 52 kr, kiadása 1112 frt; maradvány 402 frt 52 kr, mely összeg a jövő tél folyamán felállítandó népkonyha alaptőkéjét képezi. Mindazoknak a nemeskeblű emberbarátoknak, kik adományaikkal a népkonyha ügyét felkarolták, valamint azoknak, kik a nőegylet érdekében buzgókodtak s humánus céljai elérésében anyagi és erkölcsi támogatásukkal segélyre voltak — úgy a helyi sajtónak is — köszönetét fejezte ki, a közgyűlés ezzel bevégeződött.

— (Meg van a tettes.) Még élénk emlékezetében lehet olvasóinknak bizonyára annak a betörésnek a története, a mit folyó évi február hó 7-én Pap Antal ékszerész kárára valami ismeretlen tettes elkövetett. A jelzett időben ugyanis éjszaka a Ferenciek-utcájában 17. szám alatti házban levő ékszer és órásbolt ablaktábláját kifeszítették s azon keresztül bemászva, mintegy 120 frt értékű órákat és láncot vittek el a betörők. A rendőrség nyomban megindította a nyomozást; fogott is el több gyanuba vett egyént, többek közt két órát fel is ismert a meglopott ékszerész, mikor azokat a Weisz féle zálogházban egy gyerek el akarta zálogosítani, de a tulajdonképeni bűnös, a betörő, dacára az erélyes kutatásnak s nem egyszer a gyanus egyénekre rendezett valóságos hajszának, — még sem került meg. Már nem is látszott remény arra, hogy a betörő kézrekerüljön, mikor egy véletlen a fonalat kezébe adta rendőrségünknek a tettes kézrekerítése végett. A múlt csütörtökön ugyanis egy fiatal munkáslegény Steiner óráshoz, kinek szintén a Ferenciek-utcájában van üzlete, egy zsebórát vitt be javítás végett. Steinernek, a mint az órát kezébe vette, mindjárt feltűnt, hogy az igen hasonlít a Pap Antal üzletében tartott thula-órákhoz. Másnapra rendelte hát oda a legényt az óráért s nyomban érteke-

zett Pappal, a ki az órában csakugyan a sajátját ismerte fel, mint a melyet a betöréskor loptak el a többivel egyetemben. A rendőrség értesítettvén a dologról, detektiveket küldött ki a Ferenciek utcájába s ezek ott lesték a fiatal embert, míg végre tegnap (vasárnap) 11 óra tájban csakugyan megjelent az az óráért Steiner úrletében. A detektivek azonnal kérdőre vonták, hogy az órát hol szerezte. A legény előadta, hogy vette azt egy előtte ismeretlen munkástól, a ki azonban — úgy tudja — itt Pécsen van most is. A nyert személyleírás után a rendőrség kereste ezt az ismeretlen munkást, a kit délután le is tartóztattak. Mezős József nagyatádi illetőségű, 21 éves napasámos az elfogott betörő, a ki mikor a betörést elkövette, a telefondrótokat alkalmazó munkásoknak segített, astán pedig a Ribayba állt be kisegítő-fűtőnek. Elfogatásakor először tagadta, hogy ő lenne a tettes; de astán a bizonyítékok súlya alatt mindent beismert. Elmondta, hogy az ellopott órák és láncok egy kis részét eladta; másik két részét elzálogosította; a legértékesebbek még most is megvannak nála; egy csomó nickel órát és láncot pedig egy kendőbe kötve a városi kórház pincéjébe dobott, a miket ott meg is talált a rendőrség, a hol a vizsgálat most serényen folyik a betörő esetleges orgasdái és az ellopott órák hollétének kiderítése iránt.

— (Millenniumi vonatok.) Az ezredéves kiállítás látogatásának megkönnyítése végett május hó 1-től külön vonatokat létesítenek a kiállítás időtartamára. E millenniumi vonatok között lesz egy-egy új személyvonat is, mely Budapest-Ujdombovár között mindkét irányban fog naponként közlekedni.

— (Hódít a magyar viselet.) Szegzárdról írja tudósítónk, hogy a szegzárdi dalárda tagjai elhatározták, hogy mindannyian magyar ruhát csináltatnak és abban jelennek meg a fővárosban rendezendő országos dalversenyen.

— (Körözött orgasdák.) A pécsi kir. törvényszék többrendbeli lopás és orgazdaság büntetével vádolt ifj. Koleszár Illés és társai bűnyéből kifolyólag mai napon kibocsájtotta a körözést Tóth István, Mihajlovics Mladen (László) és Tóth Andrásné ellen, kik a bűnyéből kifolyólag szintén vád alá vannak helyezve, de — úgy látszik, a büntetéstől való félelmükben — ismeretlen helyre távoztak. Most a rendőrség nyomozza őket.

— (Elfogott csavargó.) A rendőrség szombaton este egyik korcsmában tartóztatta Philippovics Anzelm, karlócai illetőségű pincért, a ki már hónapok óta foglalkozás nélkül van s ez idő alatt csavargó városról-városra. Ugy látszik, pénzt hamis kártyázással szerzett ezenközben magának, mert a rendőrség most is tilos kártyázáson kapta rajta, s minthogy nem tudta magát igazolni, egyelőre felügyelete alá vette, míg illetőségi helyére fogják toloncolni.

— (Új anyakönyvvezetők.) A belügyminiszter Baranyavármegye dencsházi anyakönyvi kerületébe Fazekas József, dencsházi lakost, Somogyvármegye udvarhelyi anyakönyvi kerületébe pedig Harangozó Nagy Sándor ev. ref. tanítót anya-

könyvesetökké kinevezte s őket a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbísta.

— **(Budapesti tanítók kirándulása.)** Említettük, hogy a fővárosi turista egyesületnek tanító tagjai közül többen a husvéti szünidő alatt ellátogatnak hozzánk, hogy városunkat és a környék nevezetességeit megtekintsék. Erre nézve értesítést kaptunk, hogy a mintegy 16 tagból álló társaság, nők és férfiak, dr. Verédy Károly kir. tan. budapesti tanfelügyelő elnök vezetése alatt egy része ápr. 1-én este 9 órakor, másrésze pedig 2-án este 8 órakor érkeznek meg. Fogadtatásukra a pécsi tanítótestület kebeléből bizottság küldetett ki, mely bizottság a kir. tanfelügyelővel értekezletet tartott, amidőn is a fővárosi vendégek itt tartózkodása alatti programot megállapították. Amint halljuk, a pécsi tanítók szívélyesen készülnek a vendégeket fogadni s mindent elkövetnek, hogy fővárosi kollegáiknak minél élvezetesebbé, tanulságossá és kellemessé tegyék e kirándulásukat. A programba fel van véve az abaligeti barlangnak megtekintése is.

— **(Iparostanoncok záróvizsgálata.)** A pécsi iparos tanonciskola téli tanfolyamának záróvizsgálata vasárnap a belvárosi népiskolában nagy látogatottság mellett tartatott meg. E tanfolyam négy osztálylyal, a m. előkészítő, első, második és harmadikkal bir, mely utóbbi kettő eddig egyesítve volt, de az idén a növendékek nagy számánál fogva már külön kellett választani. Valóban jól eső érdeklődést tanúsítottak az iparos kiküldöttek, kik nagy számmal jelentek meg az érdekes vizsgálatra. A vizsgálatokat S a l a m o n József kir. tanfelügyelő és S c h n e i d e r István iparostanonciskolai igazgató vezették, jelen volt a rendőrfőkapitány képviselője, az ipartestület elnöke, a tanonciskolai bizottsági tagok közül többen, az iparkamara képviselője stb. A vizsgálatokon felmutatott eredmények kellemesen lepte meg a vendégeket s a kitűnő fegyelmesettség e tanfolyamban meghonosítva látszik és örömmel töltte el a hatóság kiküldötteit. A hallott feleletek meggyőstek mindekit arról, hogy az e tanfolyamban működő négy tanerő, rövid öt-hónapi, hetenként hat órai oktatási időt dicsőreter buzgalommal töltötte be. Ugyanily szép eredményről tanuskodtak a két rajstanító által bemutatott rajzok is, miknek látása a szakértő bizottsági tagokat a legönnetlenebb elismerésre indította. A bemutatott általános szép siker elérése, mely a tanítók munkásságát hiven tárta fel, jórészen a kitűnő és tapintatos vezetést is feltünteti egyuttal, mely szerencsésen tudja a törvény követelményeit az iparosok érdekeivel oly összehangzásba hozni, mely igazgatással elérhető mindaz, a melylyel a jövő iparos nemzedék szellemi és erkölcsi erőinek okszerű fejlesztése, emelől fog az iparnak minél tökéletesebb kiművelésére hatni. Most, amidőn az évben is mintegy 200 tanulóval emelkedett az iparostanoncok létszáma, fokozódott áldozatokat követel azoknak a törvény követelte módoni oktatása, de nincs kétség asiránt, hogy azt szívesen hozzák meg az arra hivatott tényezők, mert látják és

tapasztalják, hogy a hozott anyagi áldozatok dúe kamatokkal térülnek meg az iparos ifjúság szellemi és erkölcsi vívmányaiban.

— **(A mohácsi állami polgári iskola)** építkezési terveit a kultuszminiszterium ma érkezett leiratában jóváhagyta, egyidőleg megküldte a tanfelügyelőségnek az építkezés foganatosítása iránt intézkedő árlejtési hirdetményt. E szerint az építendő iskola összes költségei 89.104 frt 61 krral vannak előirányozva, mely összegből 50 000 frt fedezve van Mohács város közönségének áldozatkészségéből, a hátralevő összeg pedig az 1897. évi állami költségvetésben találja fedezetét. Ajánlattevők tartoznak az építkezés elvállalása iránt való ajánlkozásaikat f. évi ápril hó 14 ig a kultuszminiszterium segédhivatali főigazgatójához beküldeni. Bővebbet a közzéteendő árlejtési hirdetményben

— **(Az elfogott Adler.)** Megemlékeztünk már Adler mohácsi gépkereskedőről, a ki tetemes adósságok hátrahagyása után megszökött. Mint értesültünk, a hamburgi rendőrség táviratban értesítette a mohácsi szolgabírószágot, hogy Adlert, éppen mikor az Amerikába induló hajóba akart szállni, elfogta. A pécsi ügyészséghez való szállítása iránt már intézkedtek. Adler hamis váltóinak összege naponként nagybodók. Csalása husz földműves családot teljesen tönkre tett. Az Adler ellen megindított büntetővizsgálat eddigi eredménye az, hogy a bűntény más irányban is fog kiterjesztetni. A Clayton és Shuttlewort, Nicholson és más cégek képviselői 10 nap óta az egész környéket beutazzák, hogy a hamis váltók nagyságáról meggyőződjenek.

— **(Páros élet a legszebb a világon.)** Ezt tartja M é s z á r o s Mari is. egy alig 16 esztendő, csinos kis leányzó, a ki beleszeretvén Toponáron egy legénybe, M á t y á s Istvánba, utána szökött Pécsre, itt szülei beleegyezése, magyar királyi pap áldása nélkül férj és feleséget játszottak két hét óta. A szülők panaszára azonban a rendőrség beleavatkozott boldogságukba és a szerelmes leánykára szigorúan ráparancsolt, hogy 48 óra alatt hazamenjen a szüleihez, mert különben haza fogják toloncolni. A szerelmes kis leány most már sirva sóhajtozza: „Minek is van szerelem a világon!?”

— **(Szegényember sorsa csupa komédia.)** Egy szegény vándorlóról szól az ének, aki egész betegen érkezett Márokra. A jó márokiak, nehogy náluk haljon meg a nyavalyás, sietve eltoloncolták Villányra. Az istenadta alig tudott a lábán járni, de azért mennie kellett. A kisbíró ugyancsak nógatta. Végre is nem bírta tovább. Ekkor a kisbíró intett egy arra menő embernek, akinek segélyével megmarkolták a beteget és úgy cipelték. Annak már akkor úgy is mindegy volt, mert elszállt a lélek belőle. A két ember ezt látva, megijedt és elszaladt, a hullát az utszélen hagyva. Arra járó fuvarosok megkönyörültek rajta, fölzedték és beszállították a villányi hullaházba. Szomorú kép . . .

— **(Elismerés.)** A „Borászati Lapok” március 29-én megjelent száma a szőlőtelepítési törvényjavaslat országgyűlési tárgyalásáról referálva, szószerinti szövegben

hozza Erreth Jánosnak, Pécs város országgyűlési képviselőjének e tárgyban elmondott beszédét. Egyben a legnagyobb elismerés hangján emlékezik meg a mi képviselőnk szaktudományáról és elismerése jeléül bemutatja olvasóinak Erreth János képviselő sikerült arcképét.

— **(Baranyai népies háziipar a kiállításon.)** A kereskedelmi miniszter egy régebbi rendeletében utasította az összes kamarákat, hogy az ezredévi kiállítás háziipari pavillonja számára népiipari tárgyakat szerezzenek be és küldjék föl a kiállítás igazgatóságának. A pécsi kamara, megfelelőleg a rendelkezésnek, egész gyűjteményét szerezte be a népiipari tárgyaknak, melyek ez idő szerint a közgyűlési teremben vannak kiállítva. Különösen szépek az alsó Baranyából beszerzett kézi színes himzések, melyek vetekednek a híres kalotaszegi varrottásokkal; ezenkívül beszerzett a kamara klumpákat, fekete korsókat, melyek a spanyol Alcazaros nevű hűtő edényekre emlékeztetnek, székeket, különféle fonadékokat, szövötteket, hulladékokból készült szőnyegeket, cipőket, papucsokat, gyékény- és szalma kosarakat, melyek valamenyien méltóan fogják képviselni Baranya népiiparát a kiállításon és a legközelebbi napokban már utnak indíttatnak.

— **(A kereskedelmi és iparkamara közgyűlése.)** Középszámmal egybegyűlt kamarai tagok jelenlétében nyitotta meg Littke József elnök a ma délután 3 órára jó előre kihirdetett közülést. Az elnöki előterjesztések után a tárgysorozat számaira került a sor és azokat Z á r a y Károly dr. titkár szép egymásutánban lereferálta és a közgyűlés határozattá is emelte, amint következik: A pesti magyar kereskedelmi bank 670 frtos utazási ösztöndíjára vonatkozólag a pályázati hirdetmény alkalmas formában közhírré fog tétetni. — Baán községnek vásári helypénzszedési tarifája jóváhagyandónak véleményeztetik. — Olvasatott ezután a pécsi posta és táviró igazgatóságának átirata, mely szerint a közeli jövőben kiépülő új pályaudvari épületben elhelyezendő postahivatalból a csomagok és pénzes utalványok, ez utóbbiaknál mindjárt az utalványozott összegek is, a háznál lennének kézbesítendőek, persze megszabott díj ellenében, a mennyiben minden darab csomag után 3 kr., minden darab utalvány után 2 kr. volna a címzett által fizetendő. Erre nézve kéri a postaigazgatóság a kamara véleményét. A válasz a következő értelemben fog megadatni: A kamara közgyűlése föltétlenül helyesli ezt az újítást és szívesen is hozzájárul a maga részéről, ugy azonban, hogy azok a kereskedők, kik egyszerűen több csomagot, vagy utalványt kapnak, ezek mérsékeltebb kézbesítési illetéket fizessenek. — Az országos iparfelügyelő „Magyar iparoktatás” cím alatt egy szaklapot ad ki, melynek támogatására szólítja föl a kamarát. Elhatároztatott, hogy a kamara a területén levő hat ipariskola számára hat példányban megrendeli nevezett szaklapot. — Olvasatott a kereskedelmi miniszter leirata a millennárius kiállítás meglátogatása céljából a kamara aegiszte alatt rendezendő tömeges felrándulások tárgyában, melyben előre is figyelmeztet a miniszter, hogy ezek a felrándulók egy vonaton mennek, egy vonaton jönnek és alkalmas vezető mellett folyvaat egyutt tartoznak maradni. Mivel ez a folytonos együttmaradás kivihetetlen, alapos információ küldetik a miniszterhez, hogy tekintsen el az efféle megszorításoktól, mert bizony sikere aligha lesz a tömeges fölrandulások rendezésé-

ének, a bőven fölburjánzó magánvállalatok előnyösebben szolgálván ki a közönség érdekeit, ezek lesznek a győztesek. — Eddigél a pécsi kamara területéről körülbelül 5—6000 frt áru honvéd bakkancsot szállítottak a pécsi kisiparosok. Mivel ezek a munkák teljesen megfelelőek voltak és legkevésbé ártottak a monarchia harcképességének: proponálja a kamara, hogy jövőben nagyobb szállításokkal is bízzák meg a kisiparosokat, sőt a közös hadsereg részére eszakilendő szállításoknak is legalább egyrészével, a hol eddigél csak a nagy ipar tudott tért foglalni és ott is csak az osztrák nagyipar. A kőműves és ácssegédek számára, a hol az illetők mesteri képesítést szerezhetnek, a kamara tanfolyam fölállítását határozta el, melynek szervezésével a titkár bízott meg. Ha létesül ez a szaktanfolyam, úgy ez lenne az első a maga nemében egész Magyarországon, és a pécsi kamara megérdemli ezért az uttörő kezdeményezésért, hogy őszinte elismerésünket fejezzük ki. Hasonlóképpen első lesz a kamarának az a kezdeményezése, hogy Pécssett, elejét veendő az idegenből idesszakadt elektrotechnikai munkások inváziójának, hogy magyar fiuk is értsenek e manap mindinkább terjedő iparághoz, egy elektrotechnikai gyakorló tanfolyamot létesít lakatosok és gépészek számára, a melynek szervezésével szintén a kamarának — agilis titkára bízott meg. — Végül Reisch Ferencnek a 300 frtos utazási ösztöndíj megszavaztatik, úgy azonban, hogy ennek ellenében a külföldi cipőgyárakat tartozik tanulmányozni; miután a kamarának ugyanis régi terve, hogy Pécssett egy cipőgyári szövetkezetet létesít, a mi csak azért szenvedett eddigél is halasztást, mert hiányzott az alkalmas művezető. A külföldi utjáról hazatérő Reisch Ferenc lenne e szerint ki-

jelölve a nevezett művezetői állásra. Ekként a tárgysorozat kimerítettén, elnök az ülést fél ötör berekesztette.

— **(Gondnokság alá helyezés.)** A pécsi kir. törvényszék mai nap köshirre teszi, hogy Kann Deszóné szül. Wudy Anna, 30 éves, róm. kath. vallásu, pécsi lakosnót elmebaj miatt gondnokság alá helyezte legutóbbi ülésében hozott határozattal.

— **(Rosszul lett a sziverősítőtől.)** Ma délelőtt 11 óra tájban egy öreg asszony esett össze az országuton. A vásáros járókelők ijedten csoportosultak össze körülötte s már rendőrrért és orvosért akartak szalasztatni, mikor a néni jobban lett s magához térve, felkelt és tovább folytatta utját hazafelé. Ingó járásán azonban meglátszott, nem a betegség, hanem az, hogy a sziverősítő pálinka ártott meg neki, miből kelletlenül többet talált beszédni.

— **(Képkiallítás a nőegyletben.)** A város millenniumi képe, melyet Kubányi Lajos festő készített — mint azt nem rég jeleztük is — a nőegylet helyiségében ki lesz állítva. A kép most már egész jövő hó 7-ig — pénteki és szombati napok kivételével minden nap megtekinthető délelőtt 10—12, délután fél 3—5 óráig a nőegylet Deák-utcai 12-ik szám alatt levő egyleti helyiségének nagytermében 10 kr. beléptidij mellett.

— **(A kanális érdekében.)** Vaszary Gyula rendőrfőkapitány hivata-

los hirdetményben adja tudtára a tavass beálltával a kanálistenti földtulajdonosoknak, hogy a kanális part falait egyéb terménnyel, mint fenyővel vagy fűvel bevetni tilos s e tilalom ellen vétők szigorú bírággal fognak sújtatni.

— **(Mikor lesz a legközelebbi országos vásár.)** Még áll a vásár a budai vásártéren s már is jelenti a rendőrfőkapitányi hivatal, hogy a legközelebbi országos vásár május hó 7-én lesz. És az ugynevezett nepomuki Jánosnapi vásár, mely bizonyára sikerültebb lesz, mint a mostani, melyet a rossz idő egészen elmosott s a kirakó vásár ugyanis csak a helyi iparosok számára lévén engedélyezve — mint pótvásár — így nem valami látogatott; az állatvásáron pedig közepes a felhajtás és a kereslet is, az alkalmatlan idő miatt.

— **(Iparosok figyelmébe.)** A marosvásárhelyi keresk. és iparkamara az országos iparegyesülettel egyetértve a székelly és csángó ifjak kivándorlását megakadályozandó, elhatározta, hogy az összes fővárosi és vidéki iparegyesületeket megkeresi az iránt, hogy iparos tagjaikat figyelmeztessék arra, hogy a kinek iparosinasra van szüksége, a marosvásárhelyi iparkamara székelly vagy csángó fiukat a legnagyobb készséggel közvetít ily iparosmesterek számára. Ajánljuk ezt a pécsi iparosok figyelmébe is, a kik e céből jelentkezzenek Dobasay István ipartestületi jegyzőnél. A székelly és csángó fiuknak inasokul alkalmazásával ha-

ban. Legfeljebb a botját markolja meg egy kissé jobban s csak ennyiben gondol arra, hogy ebbe a rejtelmes fészekbe nem igen tanácsos az embernek egyedül belépni éjszakának évadján.

A kapualjból vivő folyosón valami világosság ötlük szemébe. Arra tart hát s a nagy köfolyosó kőveire szinte dobbanva lép, hogy mzhallja valaki a közeledését. De sehol semmi nesz.

Most odaér az ajtóhoz, mely mellett a falrafüggesztett kis éjjeli lámpás veti a pislogó világosságot a folyosóra. Kopog az ajtón s aztán belép rajta.

Belülről valami gyenge, rekedtes, rikácsoló hang mondja, hogy szabad; de már erre Saul bent is van a szobában.

Azazhogy ez a szoba: szoba is, konyha is, éléstár is egyszerre. Közepén egy kerek asztal körül, pár szék s az asztalon nagy lánggal ég egy lámpás, mely teljes világosságot áraszt az előrésze is, hol egy takaréktűzhely áll megrakva edényekkel, meg a hátsó részre is, hol a szoba egyik sarka valami fakó, összefoldozott régi szövettel van elválasztva a többi résztől, hol még egy nagy almáriom, egy félig tele lisztes zsák és egy halom burgonya hever.

A mint Saul belép az ajtón, egy magas, szikártermetű, ráncosképu asszony emelkedik fel a kerek asztal mellől. Egyik kezében még a kötését tartja, másikkal pedig pápaszemét igazítja meg, hogy jobban lássa a jövevényt. Előtte az asztalon egy régi, fakult levelű könyv hever; biblia-e, álmoskönyv-e, mindegy. Ugy sem olvasott belőle s a kopogtatásra taláalomra nyitott valamelyik lapra, hogy úgy látszik mintha olvasot volna,

S ezt olyan hangon mondta, a melyből kiérszett a sóhajlás:

— Bár jött volna! S lenne most itt, mikor ilyen nagy urnak látszó fiatal ember keresi! . . . Ki tudja, milyen szép sápot szalasztok most el?!

Saul azonban e válasszal nem érte be. Szinte aggódva intézett újabb kérdést a megszorult embérhes.

— De azt legalább tudja, hogy mikép hívták és hogy honnan jött, ki vezette ide önhöz, hogy helyet szerezzen neki?

S a mozdulat, melylyel e kérdését kísérte Saul s melynek eredménye az lett, hogy előtűnt egy bankjegyekkel tömött pénztárca a zsebéből s belőle egy szép kékhasu bankó vándorolt a „főnök ur“ kezébe, — megtette a hatást.

— A nevét, kérem? No azt nem vehetem bizonyosra, hogy az igazi nevét vallotta volna be mi előtűnk; mert, tetszik tudni, a lányok ilyen körülmények között mindig el szokták tagadni az igazi nevüket. Különben, ha jól emlékszem, valami Pán . . . Pan . . . Pankota . . . igen, igen! Pankotai Évinek mondta magát.

A hatást, a mit e szavak tettek Saulra, majdnem elárulta az egy elfojtott kiáltással.

— Hát csakugyan ő?! Hát nem csalatkostam?! Nem volt az hasonlóság, hanem az igazi, a szomorú valóság, hogy Pankotai Évit juttatta eszébe az a nagyon ismerősnek tetsző leány?!

Gondolta magában és türelmetlenül sürgette a további feleletet.

— És ki hozta őt ide önhöz? Hol találhatnák rá?!

safias célt is érnek el iparosaink, mert megmentik őket a kivándorlástól.

— **(A kerületi betegsegélyző pénztár közgyűlése.)** A pécsi kerületi betegsegélyző pénztár tegnap (vasárnap) d. e. 10 órakor tartotta meg évi rendes közgyűlését a városháza tanácstermében Hoffmann Lajos elnöklete alatt. Az igazgatóság múlt évi jelentését tudomásul vevén a közgyűlés, a múlt évi mérleg, szárszámadás és statisztikai kimutatások terjesztettek elő. Az egyleti mérleg szerint a vagyon 3.105 frt 11 krt, a teher 4475 frt 12 krt tesz ki; a múlt évi szárszámadás szerint a bevétel 13318 frt 92 és fél kr, a kiadás pedig 12.804 frt 76 és fél kr. volt. Ezután a felügyelő bizottság jelentése alapján a felmentvényt megadta a közgyűlés az igazgatóságnak s következtek a választások. Először is 5 igazgatósági póttagot választottak, azután a felügyelő bizottság tagjait választották meg a múlt évi választott bíróság személyében s végül a választott bírósági tagokat választották meg a múlt évi felügyelő bizottsági tagok személyében; végül az alapszabályok csekély módosítására vonatkozó indítvány letárgyalása után a közgyűlés d. e. háromnegyed 11 órakor ért véget.

— **(Mészáros Lajos koszorúja.)** Mészáros Lajos, szintársulatunk jeles tagja, a napokban utazik el Budapestre, hol a nemzeti színház tagja lesz. A távozó művészt kedves meglepetésben részesítik tisztelői, kik között ott van színházlátogató közönségünk színe java, a mennyiben tiszteltük és elismerésük jeléül egy szép ezüst babérokoszort fognak neki átnyújtani emlékül pécsi szereplésére.

— **(Halálozások.)** Antonin József 71 éves korában, tegnap délután elhunyt. Temetése holnap (kedden) délután 5 órakor lesz a papnövelde utca 30. szám alatti házból a budai külvárosi sírkertben. — Zách Jozefa özv. Schwartz Károlyné f. hó 27-én Bonyhádon meghalt 75 éves korában. Temetése tegnap (vasárnap) délután 4 órakor volt Bonyhádon. Az engesztelő szentmise az elhunyt lelkiüdvéért ma mutattatott be a szentistváni templomban.

— **(Husvétii vakáció.)** Kis diák, nagy diák, ha már egyszer diák névre hallgat, biz mind örömmel fogadja a vakációt, habogy napokig félredobhatja a könyveket, habogy az unalmas iskolapad koptatás helyett „kifutót“ játszogat délelőtt, de délután is a Tettyén. A pécsi diákok, a kereskedelmi akadémia, a főreál iskola s gimnázium ifjai szombaton kapták ki a várva várt husvétii vakációt, amelynek csak husvét utáni kedden lesz a vége. A vakációval együtt kapták az évnegyedes bizonyítványt, értesítőt is, melynek fekete sorai bizony gyakorta keserűséget is vegyitenek az áldott vakáció örömeibe, már természetesen a lustább diákoknál, a ki ilyenkor félve megyen vakációzni a szülők színe elibe.

— **(A péntek.)** A babona azt tartja, hogy péntek a szerencsétlenségek napja. Különösen Angliában gyökeresedett meg ez a babona annyira, hogy még a színigazgatók sem tűznének ki premiért péntekre a világ minden kincseért sem. Egy statisztikus

nem sajnálta a fáradságot, hogy sok szerencsétlenségről — amennyire csak lehetséges volt — megállapítsa, milyen napon történtek. S így kisért, hogy a szerencsétlen nap tulajdonképpen nem is a péntek, hanem a hétfő. A följegyzett szerencsétlenségek 27 percentje hétfőn történt; asután jön csak a péntek és a szombat, e két napra esett a szerencsétlenségeknek 15.38 százaléka. Szerdára 15.37 százalék esik, csütörtökre 15.23, keddre 11.64 százalék. A vasárnap ebben a tekintetben is ünnep, mert reá a szerencsétlenségeknek csak 3 percentje esett.

Művészet, irodalom.

○ Sz. Nagy Imre bucsufellépte. Szombaton üres ház előtt bucsuzott el a pécsi színházról a társulat tenoristája, Nagy Imre. A „bányamester“ bányagyakornokját énekelte, de bizony kedvetlenül s csak néha eresztette neki a hangját úgy, hogy gyönyörködhettünk is abban. Nagy Imre jó bangu, tanult és művelt énekes s bár e szezonban sokáig betegeskedett makacs gégebaja miatt, még is hozzá voltunk már szokva, megszerettük kellemes behizelgő hangját, melylyel tetaszése szerint tudott bánni. S ezért a szép hangért aztán elfeledtük, hogy játszani nem tud s még inkább a szinpadi hatást rontó, folytonosan izgékony, mozgékony testtartását. Távozását őszintén sajnálnunk kell. Kaposi Józsa berekedt távozásá

A helyszerző jelentőségteljesen mosolygott ezen a türelmetlenségen.

— Nos, már csak bevallom, hogy a talmi grófné. Így hívjuk mi. A valódi nevét nem is tudom. Különbben csakis a lakása után tetszik érdeklődni ugyebár? Az kint van a soroksári-utca legvégén egy rozzant, régi nagy bérházban. A kapu alatt jobbra egy piszkos, kis szobában lakik a talmi grófné, de a melyik látogató meg tudja a bizalmát nyerni, az előtt olyan fényesen berendezett termeket nyit meg, melyek beválnának bármely grófi szalonban is. Ő hozta el hozzám azt a leányt, a kiben én első pillantásra felismertem a kincsesbányát. Bizony, ha tudom, hogy Haassenstein csak így becsüli meg, nem szerződtem hozzá. De úgy van az. Ritka ember fogja nyakon a szerencsét; csak aztán kapadozik utána, mikor már könnyelműen elszalasztotta.

Saul nem volt kíváncsi tovább a helyszerző életbölcséletére s egy pár forintot hagyva ott az asztalán az információért, sietett ki az utcára.

Odakint már sötét este volt. Olyan, mint tegnap, mikor a befűzött dereku kis hadnagy kompániájával találkozott.

S most, hogy sietve, valami félelemtől szinte üzetve, végigmegy az utcákon, nem tudja, átkozza-e, vagy áldja azt a találkozást, mely ime rövid huszonnégy óra alatt annyi mindenféle gondot, gondolatot zúditott az agyára. Nem tudja, a véletlen jó vagy rossz végzésének tekintse-e, hogy e találkozás folytán meglátta azt a leányt, a ki oly igen hasonlít Pankotai Évihez. A ki maga Pankotai Évi, hiszen a nevét is megmondta a helyszerző, ha talán kétségben volna még a nagy hasonlóság miatt.

Csak azt tudja, hogy ime most sietve szeli keresztül-kasul az utcákat, hogy a legrövidebb utat válassza, hogy minél hamarabb ott legyen azon a titokzatos helyen, a talmi grófnénál, a hol talán utbaigazítást nyerhet a leány holléte felől.

Most nem gondolkozik másról, nem arról, hogy mi a célja mindezzel; arról sem, hogy mikép került fel Pankotai Évi Budapestre s hogy végre is miért avatkozik ő a sorsába. Csak arra gondol, hogy feltalálja-e és ha rá talál, hol és milyen körülmények között fogja találni?!

Már ott van a soroksári utcában. A hosszú utcának külső feléről itt is, ott is elébe toppan a főváros éjjeli világának egy-egy alakja; hol egy, a napi keresményét valamely csapszékbe vivő munkás, hol más valaki, a kinek világa az éjszaka, az ő rejtelmes titkaival. Itt egy kifestett arcú, feltűnő öltözékű asszonyszemély, a ki mosolyogva nevet az arcába; ott egy fiatal, karcsu leányka, a ki szemlesütve közeledik feléje, de úgy intézi a lépteit, hogy alig tudja kikerülni s szinte összeütközik a rugó járásu, szemérmes kis teremtséssel.

Végre oda ér az utca legvégére, a hol csakugyan rátalál egy régi, rozzant nagy bérházra.

Feketén, csöndesen áll az ott az est sötétjében s ablaktáblái is mind sorban be vannak téve, hogy be ne hatoljon az utcáról még egyetlen lámpafény sugára sem. Nagy, otromba kapujának felszárnya bár sarokra van tárva, de azért nem igen barátságosan hívogatja az alatt a feketélő sötétség, a ki be akar lépni.

Saul minden tétovázás nélkül tűnik el a kapualj-

előtt s így Hevesi Janka játszotta meg Nelli szerepét; igen kedvesen s jól énekelve. Az előadás különben jó volt. (→)

○ **Dezséry bucsuzója.** Hogy milyen kedvelt alakja volt közönségünknek a színpadon Dezséry Gyula, azt fényesen bizonyította az a telt ház, a mely a tegnapi bucsu előadást végigélvezte. A tiszteletes ur keszervél már sokszor megvettettek bennünket, tegnap azonban a fájó érzet egy bizonyos nemével néztük a darab bohókás bonyadalmaikat, mert ismét egy régi kedvenctünknek kellett utolsó „Istenhozzád-“ot mondanunk. Riadó taps és éljenzés fogadta az est hőseit, Dezséryt, a mint az egyházi szerepében a színpadon megjelent s a zenekarból felnyújtották neki a közönség ajándékát. A szerény fehér szegfűcsokorral díszített öt pecsétetes levelet, bélelve egy némely ropogós tizes banknótákkal. S az a taps és éljenzés meg-megujult, valahányszor az egyházi tipikus alakja szemeink elé tűnt s Dezséry ezt teljes mértékben meg is érdemelte. Benne Somogyi társulata oly bevégeztet és sokoldalú művészt veszít, a kinek helyét nehéz lesz betöltenie bárkinek is, mert Dezséry nem csak a vidék legeredetibb komikusa, de magas színvonalon álló jellemzés is volt, aki tragikumával éppen úgy rezgésbe tudta hozni szívünk hurjait, mint komikumával uralkodott nevető izmainkon. Ha visszagondolunk „Endre és Johanna“ beli megrendítő drámai hatása haldoklási jelenetére s tegnapi egyszerű falusi egyházi alakjára: alig hihetjük el, hogy ezt a két egymástól annyira eltérő művészi alakítást egy és ugyanazon színésztől láttuk. Bizony bizony aggódva tekintünk a következő színi évad elé, a mikor látjuk, hogy szintársulatunk legjobb erői fordítanak örökre hátat városunknak.

Mit hoz a jövő? — Vederemo!

Törvényszék.

§ **Felmentett vádlott.** Krundner András pécsi gazdálkodónak múlt év július hó 20-án — míg egész házi népével kint volt aratni — a szobájából elveszett az ezüst zsebórája. A káros a nála szolgálatban volt György István béréslegényre gyaakodott, a kiről a lakók azt állították, hogy látták bemenni Kundnerék konyhájába, melynek ajtaját a folyosón függő tarisznyába tett kulccsal kinyitotta, s onnan a szoba nyitva levő ajtaján behatolván, az órát ellopta. A szombat délután megtartott végtárgyaláson panaszos tanui semmi elfogadható vallomást a lopás elkövetéséről vonatkozólag György ellenében nem nyújtottak s így a kir. törvényszék felmentette a vádlott a terhéről lopás büntetésének vádjára és következményei alól, még pedig jogerősen, mert az ítélet ellen a közvádó sem felebbezett.

§ **Felesége halálát okozta.** Janovits Sándor, bácsmegyei, kupuszinai illetőségű cseléd, gondatlanságból okozott emberöléssel vádolva állt ma a pécsi kir. törvényszék előtt. Nevezett a múlt évi április hó 27-én a dobrinai főhercegi uradalomba ment kocsin a feleségével együtt, mikor Darázs község mellett töltesen szállt kocsijáról s a lovak a kocsi elragadták előle s belevittek a töltésről a vízbe, hová a kocsi lefordult s a benne szundikáló asszonyra a kocsin levő zsákok ráestek s az asszony ott fuladt meg a vízben, mire ura ki tudta volna menteni. A vádlott gondatlansága ugyan be-

igazolható a szomorú eset előidézésében, de mégis annyi enyhítő körülmény forgott fenn vádlott mellett, hogy a törvényszék csak egy havi fogságra ítélte. Az ítéletben a vádlott megnyugodott s a közvádó sem felebbezván, az jogerőssé vált.

TÁVIRATOK.

— **Jakobson temetése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Jakobson Mihályt, a bolgár menekültet, vasárnap délután 3 órakor temették el a zsidó temető halottas házából. Sem ismerőse, sem rokona nem volt s így a „Chevra Kadisa“ temettette el. A temetésen igen sokan megjelentek a budapesti orosz, bolgár és román koloniák tagjai közül. Megjelentek még Bucovineanu bukaresti ügyvéd, Lermontov K. Szófiából, Strausz Adolf és Steiner S., a filippopoliszi magyar kereskedelmi muzeum volt főnöke. Mielőtt a koporsót lezárták, megtekintették a halottat idegenből érkezett barátai. A rövid gyászszertartás után barátai vitték utolsó útjára, minden politikai, vagy más beszéd nélkül. Kilenc Napoleon d'or-ból (180 frank) álló vagyonából emlékkövet emelnek neki, melyre orosz betűkkel vésik érdemeit.

— **Muszká világ Szófiában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szófiából jelentik: Legközelebb nagy orosz bankot fognak itt alapítani. Ugy hallik, hogy az orosz kormány a bolgárok által Oroszországnak fizetendő, már néhány év óta hátralékos megszállási hitelből tíz millió frankot fog e banknak szánni. — A bolgár emigráns tisztek megkegyelmezésének kérdése immár el van döntve. Megbízható helyről nyert értesülés szerint e tisztek egy fokkal magasabb rangba lépnek vissza a hadseregbe, mint a minót akkor viseltek, a mikor Oroszországba emigráltak.

— **A függetlenségi pártkörülése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az orsz. függetlenségi pártkör tegnap d. u. rendkívüli választmányi ülést tartott, melyen elhatározták, hogy az országos népgyűlést április 20-án tartják. Meghitták az ülésre Ugront és Kossuth Ferencet is. Kossuth nem volt Budapesten. Ugron azonban megjelent az ülésben és riadó éljenzésben indítványozta, hogy az önálló vámterületet és az általános szavazati jogot kell követelni az országos népgyűlésen, mert csak így lehet egészen új választási rendszert létrehozni. Az indítványt egyhangulag elfogadták.

— **A legnagyobb magyar karrikatura rajsoló halála.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Jankó János, a hazai festészet nagy humoristája, kinek rajzai egy emberöltő óta elárasztották a magyar élclapokat, tegnap meghalt. Már másfél év óta szélhűdés érte, de utolsó percig dolgozott. Temetése ma délután ment végbe.

— **Fehérváry b. rückwärts-koncentrirungja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Hubert tábornok segédeinek, Bolgár Ferencnek és Tóth Er-

nőnek Fehérváry kijelentette, hogy szolgálati ügy forogván fent, sem szóval, sem írásban, sem másként elégtételt nem ad. Ezt a nyilatkozatot mindkét fél megbízottai írásba foglalták. A kibuvásnak e módja fővárosszerte nagy visszatetszést szült.

— **Kossuth Ferenc Nagy-Kőrösön.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap Kossuth Ferenc Nagy-Kőrösön volt, a hol a polgárság pártkülönbség nélkül kivonult tiszteletére, zászlók alatt a pályaudvarba. A városnézés előtti térégen a város képviselője, Eötvös Károly üdvözölte. Kossuth Ferenc nagyhatású beszédet tartott és utána a küldöttségeket fogadta. Este bankett volt, melyen Kossuth felkészítőjében elmondta, hogy midőn 1848-ban március 15-én a magyar országgyűlés felküldötte küldötteit, köztük édes atyját Bécsbe, akkor Bécs városát forradalmi izgalomban találta. Az osztrák seregeket a bécsiek kiszorították a városból és az uralkodó ház védtelen volt. Akkor csak egy szavába került volna az atyjának és nem szabadult volna meg a Burgból az uralkodó ház egy tagja sem. Ferenc Károly főherceg örök hálát fogadott atyjának és mégis most ellenségesen nézik őt. Majd így fejezi be beszédét: Lojálisan letettem a honpolgári esküt, de azért kevés reményem van arra, hogy cselekedeteimet Bécsben szívesen lássák. De céloim nem is ez, hanem az, hogy törekvésemet a magyar nép lássa szívesen. (Zajos éljenzés.)

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése.

— Március hó 30-án. —

Buza készáru	6.90—7.65
„ tavaszra	6.90—6.90
„ őzre	7.14—7.97
Rozs	6.32—6.15
Árpa	4.90—5.35
Kukoricza	4.05—4.50
Zab	6.10—6.15
Káp. repce	24
Magy. aranyjárdék	122 —
„ koronajárdék	98.75
Regalé-kötvény	100.10
Magy. nyeresémsorsj.	154.50
Tiszaszabályozási kölcs.	142.50
Oszt. papírjárdék	100.50
„ aranyjárdék	122. —
„ koronajárdék	100.25
1864-iki sorsjegy	192. —
Magy. vörös ker. sorsj.	10.50
Osztrák „ „ „	18.50
Olasz „ „ „	12. —
Bazilika-sorsjegy	6.75
Jósziv-sorsjegy	2.40
Német márka	59.85
100 frank (francia)	48.15
100 lira (olasz)	442.51
10 font sterling (angol)	77.38

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó

Hirdetések.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

3660. sz.
tkvi. 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Egedi Ferenc kőv. szállási lakos végrehajthatónak, Bencze József tóttósi lakos gondnok által képviselt Tóth Bálint József végrehajtást szenvedő ellen 24 frt 53 kr. tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében, a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróság területén levő, Kővágó Szőlős határában fekvő, a kővágó szállási 32. sz. betétben felvett A I. 453. hrsz. 45. sz. ház, udvar. 454. 455 hrsz. ingatlan 6/2118 rész legelő, 6/2046. rész erdőilletményre 498 frt, II 1—10. sorsz. ingatlanokra 311 frt., + 3039 hrsz. ingatlanra 32 frt becsár mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi május hó 8. napján d. e. 9 órakor Kőv. Szőlős bírői lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át, vagyis 49 frt 80 krt, 31 frt 10 krt, 3 frt 20 krt, készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1. 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek, a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, a kir. törvényszék tkvi hatóságánál 1896. évi febr. hó 14. napján.

Bogyay Pongrácz
kir. törvénzéki bíró.

II. 159. 769.
1896. 1896.

Árverési hirdetés.

Alulírott kir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a szerint közhírré teszi, hogy a pécsi kir. törvényszéknek, mint váltó bíróságnak f. é. 42699. számú végzés alapján Simon János pécsi lakos javára, Zmeskál János és neje szül. Horváth Julia ugy Molnár Miksa sztlőrinczi lakosoknál 135 frt o. é. tőke ennek 1896. évi január hó 30 ától járó 6% kamatai 1/3 % váltódíj, 44 frt 75 kr. per és végrehajtási költségek kielégítésére f. é. február hó 24-én bíróilag lefoglalt és 545 frtra becsült varrógép és épületfának sztlőrincen a helyszínen leendő elárverezésére f. évi ápril hó 10-ik napjának d. e. 10 órája tűzetik ki.

Szt. Lőrincz, 1896. évi márczius hó 26-án.

Könczey s. k.
kir. végrehajtó.

6107. sz.
tkvi. 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Ifju Némethy József végrehajthatónak Pfeifer Jakab hidasdi lakos végrehajtást szenvedő ellen 120 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsvárad kir. járásbíróság területén levő Hidasd község határában fekvő, a hidasdi 979 sz. tjkvben felvett I 5654 és 5656 hrsz. részletekre 160 frt a 980 sz. tjkvben felvett 5655. hrsz részletre 82 frt becsárban az 1074. sz. tjkvben felvett 5658/a hrsz. részletre 80 frt becsárban, a 397. sz. tjkvben felvett 5483. hrsz. szőlőre 176 frt becsárban az 1642. sz. tjkvben felvett 5657 hrsz. 142/a sorsz. házra 400 frt becsárban a 636 sz. tjkvben felvett 718 hrsz. részletre 19 frt

becsárban, 637. sz. tjkvben felvett 696 hrsz. részletre 43 frt becsárban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi június hó 6-án d. e. 10 órakor Hidasd községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 16 frt 8 frt 20 krt., 8 frtot, 17 frt 60 kr., 40 frtot, 1 frt 90 krt és 4 frt 30 krt készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, a kir. törvényszék telekkönyvi hatóságánál 1896. évi márczius hó 16-án.

Bogyay Pongrácz.
kir. törvénzéki bíró

Siptár Lajos

pécsi kölcsönös segélyező-egyleti pénztárnok

amerikai szőlőtelepein Pécsett a következő tökéletesen beérett, az alábbi bizonyítvány tanúsága szerint teljesen fajtiszta

amerikai vesszők
adandók el.

Amerikai alanyok	1000 drb	
	gyökeres	sima
Rupestris Monticola	55.—	28.—
Rupestris Metallica	50.—	28.—
Solonis	32.—	16.—
Rupestris válogatott faju (nagy levelűek)	20.—	10.—
Riparia Selecta (75% portalis)	20.—	10.—
Gyökeres fás ojtványok, kitűnően összeforrva, Rupestris és Solonis alanyokra nemesítve, a legjobb asztali- és borfajok 10 drb.	20.—	—
Ojtványokról levágott legfinomabb asztali és borfaju 80 cm. hossz szu hazai vesszőre ezer drb	—	4.—

A gyökeres, ugy a sima vesszőknél körülbelül 50% ojtásra alkalmas, a többi pedig ültetésre, a sima vesszők hossza 45 és 50 cm. A megrendelés alkalmával 25% foglalóként küldendő be, a többi pedig utánvétellel egyenlített ki. Csomagolás és vasutra szállítás 1000 drb után 50 kr. Nagyobb megrendeléseknél árkedvezmény.

Végül, a mikor még a tökéletes fajtisztaságért teljes kezeséget vállalok, bátorokodom a t. rendelők figyelmét alábbi bizonyítványra felhívni:

344/1895. szám.

Bizonyítvány.

Mely szerint bizonyítottatik, hogy Siptár Lajos pécsi lakos szőlőbirtokos amerikai szőlővesző-termelő-telepe magas, száraz és köves hegyen fekszenek, miért is a rólok lekerülő amerikai vesszők nem tilvastagok, de annál fásabbak, vékony beltűk, sűrű izületűek a tökéletesen megérett, s így könnyen és biztosan gyökeresedők. — Továbbá bizonyítottatik, hogy amerikai szőlőfajai, mint a Vitis Solonis, Rupestris Monticola, Rupestris Metallica stb. teljes fajtisztán vannak telepítve. Pécsett, 1895. augusztus hó 15-én.

Gábor József s. k.
kir. szőlőszeti felügyelő.

A magyar királyi államvasutak gépgyárának vezérügynöksége

Budapest, József-körut 41. szám alatt.

Ajánlja: a magy. kir. államvasutak gépgyárában készült gőzcséplő garnituráit, ipari czélokra alkalmas „Compound“ lokomobiljait és egyéb gazdasági gépeit.

1896. évi augusztus 1-től Váci-körut 32. és József-körut 41. sz. alatt.